

יום ג', ט' ב תשס"ד (02 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

המקום: חוות חיות

הזמן: פעם

הסיפור: דונקי-דונקי היה חמור צעיר וחמוד. אזניו היו בדיוק מספיק ארוכות. בטנו היה לבן ועגול כמו כדור. היו לו חברים טובים ורבים, ביניהם התרנגולת, החזיר, הפרה, הכבשה, הסוסים פיט ופאט, והקטור הכלב. בעליו היה האיש האדיב ביותר בכפר. דונקי-דונקי אהב דרדרים לסעודתו, והיו מהם הרבה ליד הנחל מעבר לאחו. אך, למרות הכל, דונקי-דונקי לא היה חמור שמח. יום אחד, כאשר הוא שתה בנחל עם פאט, הוא ראה במים גם את ראשו וגם את ראשו של פאט. הוא חשב שפאט כל-כך יפה עם האזניים הקטנות שלו, והוא - דונקי-דונקי - כל-כך מגוחך עם אזניו הארוכות, שהוא נהיה עצוב ולא רצה עוד לשתות.

הלך דונקי-דונקי להתיעץ עם הקטור, הכלב. הקטור היה חכם. הוא ידע לעשות כל מיני דברים. הוא ידע להבחין בין רגלו הימנית לבין רגלו השמאלית. בוודאי הוא יתן לו עצה טובה. "חמור מסכן אתה", אמר לו הקטור. "אני יודע מה הבעיה. עם האזניים שלך זקופות ככה, אתה נראה כסירת מפרשים! תשמור את האזניים למטה, כמו שאני עושה. הנה - הסתכל כמה שאני נראה מצחיק כאשר אני מחזיק את האזניים שלי למעלה באוויר כמוך! זהו, דונקי-דונקי, תוריד אותן. עכשיו, הן נראות יפות כמעט כמו שלי. ופאט יתקנא בך, כי הוא לא יוכל לעשות את זה."

סוף-סוף, דונקי-דונקי היה שוב שמח. הוא החל לצעוד סביב החצר כמו סיח צעיר. אבל... שוב, כל חבריו צחקו כאשר ראו אותו. איזה חמור מסכן היה. "חמור טיפש", אמרה לו פאזי-פאזי הכבשה. "למה הנך מאמין למה שהקטור אומר לך? יש רק דרך אחת להחזיק את האזניים - הבולטים הצידה, כמו שלי. הנה - הסתכל אל איך שאני נראה. הלא כולם אומרים כמה שאני יפה? והסתכל גם אל פיבי האז! וגם אל פאני הפרה! ואף לא ראית את אחיו של בעלינו האיכר? האינך רואה איך שכולם שמים את אזניהם בצד הראש שלהם? כל-כך הרבה בעלי-חיים לא יכולים לטעות, דונקי-דונקי." דונקי-דונקי השתכנע. הוא נתן לפאזי-פאזי "לתקן" לו את האזניים. "עכשיו", אמרה לו, "אתה יפה כל-כך. חכה, אני אביא מראה!" כאשר דונקי-דונקי הסתכל במראה, הוא הסכים שאכן הוא נראה מלא חן. נעמי התרנגולת אמרה לו שהמראה עשה לו משהו, אך כולם יודעים שיש לה מזג רע, ובוודאי היתה אומרת כך.

ובכן, דונקי-דונקי יצא לחצר עוד פעם שמח, אם כי מסופק קצת... כאשר הוא ניגש לכניסה לאורן, הוא נכנס מבלי לשים לב למסמר שעליו היה תלוי המגל בכניסה. או! איזה חמור מסכן! המסמר המרושע נכנס לאוזנו וחתך לו את האוזן בצורה כואבת ביותר. עכשיו היה דונקי-דונקי יותר עצוב מאי-פעם. הוא בכה כל הלילה. היה זה מאד לא נעים לחבריו באורן. הם לא יכלו לישון. הם מאד כעסו אליו.

למחרת, החליט דונקי-דונקי להתייעץ עם רוזה החזיר. היא לא היתה מוכרת כחכמה במיוחד. היא אכלה וישנה כל-כך. אך היא היתה כנה מאד. היא הקשיבה לכל טענותיו

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שלישי

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ג', ט' ב תשס"ד (02 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

של דונקי-דונקי. "תן לי לחשוב", אמרה, והיא עצמה את עיניה כדי לחשוב עמוק. אבל לחזירים אין מוחם זריז, ודונקי-דונקי חיכה הרבה זמן... {השלמת סיפורנו ומה שמאחריו, בע"ה מחר.}

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שלישי

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל